

2.5.1 סיוע למבוגרים צעירים

"מבוגרים צעירים יקבלו תמיכה מתאימה והכרחית (...) אם וכל עוד התפתחות אישיותם אינה מאפשרת להם לנהל חיים עצמאיים, אוטונומיים ואחראיים" (סעיף 41 פסקה 1 בספר החוקים הסוציאלי השמיני).

- הסיוע ניתן בדרך כלל רק עד גיל 21 ← מסיימי הטיפול (Care Leaver) דורשים להאריך את התמיכה עד גיל 25.
- התמקדות בהמשך הסיוע שניתן בעבר, בעיקר במסגרת החינוך בפנימיות, מגורים קבוצתיים ומשפחות אומנה.
- לאחר הפסקת התמיכה בגיל 21, צעירים זכאים להמשך הטיפול.
- גם לאחר סיום מתן התמיכה, השירותים עשויים להמשיך להינתן במידת הצורך לאחר הגשת בקשה מתאימה.

2.5.1 סיוע למבוגרים צעירים

"מבוגרים צעירים יקבלו תמיכה מתאימה והכרחית (...) אם וכל עוד התפתחות אישיותם אינה מאפשרת להם לנהל חיים עצמאיים, אוטונומיים ואחראיים. הסיוע יינתן בדרך כלל עד לגיל 21; במקרים מוצדקים ניתן להאריך אותו לפרק זמן קצר. לאחר סיום מתן הסיוע, ניתן לאשר קבלת סיוע חדש או המשך הסיוע הקודם בהתאם לטעמים קטנים 1 ו-2". (סעיף 41 פסקה 1 בספר החוקים הסוציאלי השמיני).

ההבנה מאחורי מתן הסיוע היא שכיום "תקופת הנעורים" אינה מוגבלת לגיל או מעמד מסוים, אלא יכולה לחרוג הרבה מעבר ליום הולדתו ה-18 של הזכאי. כפועל יוצא, גם מבחינה משפטית אין להפסיק את מתן התמיכה בפתאומיות רק בגלל שהזכאי הגיע לגיל 18. הבעיות הקשורות להפסקה מוקדמת במתן הסיוע הודגשו בבירור על ידי קהילת "מסיימי הטיפול" (Care Leaver) העולמית (<https://www.careleaver.de>): חוסר בית, נשירה מהכשרה המקצועית, תגובות פסיכוסומטיות וחוסר יכולת להשיג אישורים מהורים, אם להזכיר רק כמה מהן. מסיימי הטיפול קוראים להעלות את מגבלת הגיל לקבלת סיוע ל-25, אולם למרות שדרישתם זוכה לגיבויים של ארגונים מקצועיים רבים, החוק טרם תוקן בהתאם.

סוגי התמיכה המוצעים למבוגרים צעירים תואמים ככלל את מגוון שירותי התמיכה החינוכית האמבולטורית והמוסדית. עם זאת, הושמו הדגשים להמשך התהליכים החינוכיים בפנימיות, בקבוצות מגורים ובמשפחות אומנה – הן במסגרות מוסדיות והן באופן אמבולטורי.

למבוגרים צעירים עומדת הזכות "לקבל" ייעוץ ותמיכה תוך פרק זמן סביר לאחר סיום קבלת הסיוע הדרוש להם כדי להפוך לאנשים עצמאיים: הייעוץ והתמיכה יהיו בהיקף הנדרש ויינתנו להם בצורה מובנת, ברורה ונגישה עבורם" (סעיף 41 פסקה 1 בספר החוקים הסוציאלי השמיני). אם יתברר כי הפסקת התמיכה הייתה מוקדמת מדי ועלולה להיות לה השפעה שלילית, ניתן יהיה לחדש אותה (סעיף 41 פסקה 1 בחוק). על לשכת הרווחה לנוער מוטל לפנות לצעירים בפרקי זמן קבועים לאחר הפסקת הסיוע (סעיף 41 פסקה 2 בחוק).

היה והלשכה לרווחת הנוער החליטה לשקול את הפסקת התמיכה, יהיה עליה לוודא האם באה בחשבון העברת האחריות לצעיר לגוף אחר הנותן שירותים סוציאליים, וזאת שנה לפני המועד הנזכר בתוכנית הסיוע (סעיף 41 פסקה 3 בחוק).

עד לחדש מאי 2021, מבוגרים צעירים נדרשו להשתתף בעלויות התמיכה תוך תשלום של עד 75% מהכנסתם או מנסיהם. נכון להיום, נכסיהם אינם נלקחים עוד בחשבון והשתתפותם בתשלום מוגבלת ל-25% מהכנסתם. גם הנכסה מפרקטיקום, עבודה בחופשות, פעילות התנדבותית ו-150 אירו המשולמים בהכשרה המקצועית אינם נלקחים יותר בחשבון (סעיף 94 פסקה 6 בחוק).

לקריאה נוספת

Nüsken, Dirk (2014): Übergang aus der stationären Jugendhilfe ins Erwachsenen-leben in Deutschland. Online at <https://igfh.de/publikationen/broschueren-expertisen/uebergang-aus-stationaeren-jugendhilfe-ins-erwachsenenleben> (last accessed: 31 May 2021).

Nüsken, Dirk (2008): Regionale Disparitäten in der Kinder- und Jugendhilfe. Eine empirische Untersuchung zu den Hilfen für junge Volljährige. Münster et al. Webseite of the association Careleaver e.V.: <https://www.careleaver.de/> (last accessed: 31 May 2021).